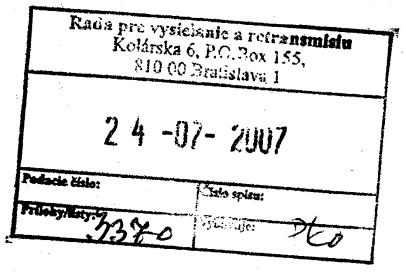
Najvyšší súd
Slovenskej republiky

4 Sž 32/2006

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Aschenbrennerovej a z členov senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca v právnej veci navrhovateľky **Markíza – Slovakia, s.r.o.**, so sídlom Blatné, Bratislavská ul. 334/18, zast. advokátkou Mgr. Zuzanou Zlámalovou, Advokátska kancelária Trnavská 11, Bratislava, proti odporkyni **Rade pre vysielanie a retransmisiu**, Námestie SNP 12, Bratislava, o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu zo 4.apríla 2006 č. RP/296/2006 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **r u š í** rozhodnutie Rady pre vysielanie a retransmisiu zo 4.apríla 2006 č. RP/296/2006 a vec jej vracia na ďalšie konanie.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania v sume 5529,50 Sk do 10 dní od doručenia rozhodnutia na účet advokátky Mgr. Zuzany Zlámalovej, vedený v HVB Slovakia, a.s., číslo účtu: 1330450009/8080.

O d ô v o d n e n i e :

Rada pre vysielanie a retransmisiu 4.apríla 2006 rozhodnutím č. RP/296/2006 za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii uložila navrhovateľke pokutu podľa § 64 ods. 1 písm. d/ a § 67 ods. 3 písm. d/ zákona o vysielaní a retransmisii vo výške 100 000 Sk. Pokuta bola navrhovateľke uložená za to, že 1.novembra 2005 približne o 19.45 hod. odvysielala program Big Brother – Súboj, pri ktorom neuplatnila Jednotný systém označovania programov v súlade s podmienkami, ktoré podľa § 20 ods. 6 zákona o vysielaní a retransmisii určila Rada.

V zákonnej lehote podala navrhovateľka proti uvedenému rozhodnutiu odporkyne opravný prostriedok a žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky

rozhodnutie odporkyne zo 4.apríla 2006 č. RP/296/2006 zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie. Navrhovateľka nesúhlasí s názorom odporkyne, že program vysielaný 1.novembra 2005 s názvom Big Brother – Súboj bol nesprávne označený piktogramom ako nevhodný pre maloletých do 12 rokov. Podľa odporkyne mal byť program označený ako nevhodný pre maloletého diváka do 15 rokov, pretože mal obsahovať obscénne vyjadrovanie a program obsahoval prvky, ktoré ho radia do kategórie ako nevhodný a neprípustný pre maloletých divákov.

Odvysielaný program bol súčasťou projektu reality show, ktorá bola zameraná na sledovanie súťažiacich bývajúcich spolu po dobu 3 mesiacov. Televízni diváci mali možnosť sledovať jednotlivé vzťahy a konflikty, ktoré sa odohrávali medzi súťažiacimi. Vysielateľ nemal možnosť ovplyvniť chovanie obyvateľov domu. Navrhovateľka nesúhlasí s názorom Rady, že odvysielané zábery zobrazovali jednotlivých súťažiacich v takej podobe a ich prejavy boli v takom rozsahu, že by mohli závažným spôsobom ohroziť divákov vo veku do 12 rokov. Podľa navrhovateľky označením programu pod piktogramom ako nevhodného pre televízneho diváka do 12 rokov neporušila žiadne pravidlá ustanovené jednotným systémom označovania programov. Odvysielané zábery, slovné spojenia vzhľadom na vysielací čas podľa navrhovateľky nijakým spôsobom neboli neprijateľné a nepochopiteľné pre cieľovú skupinu divákov a nemohli teda negatívne ovplyvniť maloletého diváka. Zábery na ľudí s cigaretou alebo plechovkou piva v ruke sú v dnešnej dobe prítomné či už na televíznych obrazovkách alebo kdekoľvek inde v najrôznejších podobách. U maloletých divákov od 12 do 15 rokov patrí prezentácia primeranej zábavy, ako bola zobrazená v predmetnom programe, k bežnej vnímateľnej realite. Označenie programu ako nevhodného pre maloletých do 12 rokov bolo preto podľa navrhovateľky v súlade s pravidlami JSO. Ak odporkyňa dospela k inému právnemu záveru, posúdila vec po právnej stránke nesprávne, pričom z vykonaného dokazovania dospela aj k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Navrhovateľka ďalej poukázala na to, že odporkyňa pri určovaní výšky pokuty vybočila zo správneho uváženia, nakoľko nezohľadnila všetky kritériá uvedené v § 64 ods. 2 posledná veta zákona o vysielaní a retransmisii, týkajúce sa určenia pokuty, a to závažnosť veci, spôsob trvania a následky porušenia povinnosti ako aj mieru zavinenia s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania a retransmisie a získané bezdôvodné obohatenie. Odporkyňa uložila pokutu za údajné porušenie § 20 ods. 5 zákona o vysielaní a retransmisii, pričom jej výšku žiadnym spôsobom nezdôvodnila, a preto podľa navrhovateľky je rozhodnutie v tejto časti pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné.

Napokon navrhovateľka namietala, že v konaní porušila odporkyňa ustanovenia § 3 ods. 2 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku, pretože nepostupovala v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania a nedala možnosť, aby svoje práva a záujmy účinne obhajovala. Navrhovateľka tvrdí, že nemala možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy. V predmetnom konaní odporkyňa nevyzvala navrhovateľku, aby sa vyjadrila k podkladom rozhodnutia a odňala jej možnosť, ako účastníkovi správneho konania, vyjadriť sa ku konečným podkladom rozhodnutia.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení navrhla napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

Pokuta navrhovateľke bola uložená v sume 100.000 Sk za to, že 1.novembra 2005 približne o 19.45 hod. odvysielala program Big Brother – Súboj, pri ktorom neuplatnila Jednotný systém označovania programov v súlade s podmienkami, ktoré podľa § 20 ods. 6 Rada určila. Odvysielaný program obsahoval obscénne vyjadrovanie, t.j. kritérium uvedené v článku VI (nevhodné pre maloletých do 15 rokov jednotného systému označovania programov). Výpočet kritérií uvedených v článku VI Jednotného systému označovania programov je demonštratívny, čo znamená, že vysielateľ je povinný program označiť ako nevhodný pre maloletých do 15 rokov nielen vtedy, ak sa v ňom niektoré z kritérií vyskytne, ale aj vtedy, ak sa v programe nachádzajú iné nevhodné obsahy, pričom je potrebné zohľadniť kvantitatívne i kvalitatívne hľadisko týchto nevhodných obsahov. Uvedený program obsahoval obscénne vyjadrovanie ako aj prezentovanie následkov požitia alkoholu. Taktiež v ňom boli prezentované obscénne gestá, v programe bolo zachytené, že v dome dochádza k častej konzumácii alkoholu a táto konzumácia sa javí ako bežná. Podľa odporkyne program okrem kritéria uvedeného v článku VI Jednotného systému označovania programov (obscénne vyjadrovanie) obsahoval aj nevhodnú prezentáciu alkoholu. Mal byť preto označený ako program nevhodný pre divákov do 15 rokov.

Pri ukladaní pokuty sa odporkyňa riadila kritériami ustanovenými v § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. a sankcia bola uložená pri zohľadnení týchto kritérií adekvátne k porušeniu predmetného ustanovenia.

Odporkyňa nesúhlasila s tvrdením navrhovateľky o porušení procesných ustanovení a to konkrétne § 3 ods. 2 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Poukázala na to, že rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie si určuje správny orgán sám. V oznámení o začatí správneho konania bola navrhovateľka vyzvaná, aby sa k predmetu správneho konania vyjadrila a navrhla v súlade s § 32 ods. 2 a 3 v nadväznosti na § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 Správneho poriadku dôkazy, pričom jej bola poskytnutá primeraná lehota. Navrhovateľka mala podľa § 23 ods. 1 Správneho poriadku ako účastníčka konania právo nahliadať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy, dostať kópie alebo informácie zo spisov iným spôsobom. Podľa odporkyne mala navrhovateľka dostatok možností, aby sa pred vydaním rozhodnutia vyjadrila k podkladom rozhodnutia a k spôsobu ich zistenia. Odporkyňa odmieta tvrdenie, že navrhovateľka nemala možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia č. RP/296/2006. Podľa odporkyne bol v preskúmavanej veci dostatočne zistený skutkový stav, na ktorý boli správne aplikované príslušné ustanovenia zákona. Preskúmavané rozhodnutie má všetky náležitosti upravené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb. a nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. Navrhovateľka nebola na svojich právach ukrátená rozhodnutím ani postupom odporkyne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. zákona o vysielaní a retransmisii) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku navrhovateľky. Súd dospel k záveru, že námietky navrhovateľky sú čiastočne dôvodné, a preto podanému opravnému prostriedku vyhovel. Zrušil rozhodnutie odporkyne zo 4.apríla 2006 č. RP/296/2006 a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Podľa § 20 ods. 5 zákona o vysielaní a retransmisii na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať Jednotný systém označovania programov adresný rodičom a vychovávateľom maloletých, informujúci o vhodnosti programov pre vekové skupiny maloletých do 7, 12, 15 a 18 rokov.

Jednotný systém označovania programov a podmienky jeho uplatňovania určí Rada. Tento systém Rada zverejní prostredníctvom svojej internetovej stránky, na svojej úradnej tabuli v mieste svojho sídla a doručí ho dotknutým vysielateľom. Preskúmaním predloženého administratívneho spisu odporkyne ako aj z vyjadrení účastníkov konania dospel najvyšší súd k záveru, že obsahom vysielaného programu bolo aj obscénne vyjadrovanie ako aj prezentovanie následkov požitia alkoholu. V programe sa vyskytli obscénne gestá a prezentovaná bola častá konzumácia alkoholu, ako bežná a prirodzená činnosť. Súd sa stotožnil s názorom odporkyne, že označenie programu piktogramom ako nevhodného do 12 rokov, nezodpovedá obsahu programu a došlo k nesprávnemu uplatneniu Jednotného systému označovania programov. Napriek tomu, že časť vulgárnych výrazov bola vypípaná, odvysielaný program obsahoval aj iné vulgárne výrazy a obscénne vyjadrovanie a gestá.

Rozhodnutie odporkyne zo 4.apríla 2006, pokiaľ išlo o porušenie povinnosti upravenej v § 20 ods. 5 zákona o vysielaní a retransmisii, považuje súd za vecne správne. Odporkyňa zistila náležite skutkový stav a vyhodnotila ho v súlade so zásadami logiky, pričom posúdila vec po právnej stránke správne.

Navrhovateľka vo svojom opravnom prostriedku ďalej namietala, že odporkyňa sa náležite nevysporiadala s ustanovením § 64 ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii a svoje rozhodnutie, pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty, náležite nezdôvodnila.

Podľa § 64 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitným predpisom Rada ukladá tieto sankcie:
a/ upozornenie na porušenie zákona,
b/ odvysielanie oznamov o porušení zákona,
c/ pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
d/ pokutu.

Podľa § 64 ods. 2 posledná veta zákona o vysielaní a retransmisii pokutu Rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu trvania a následkov trvania porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania a retransmisie a získané bezdôvodné obohatenie.

Podľa § 67 ods. 3 písm. d/ Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 20 000 do 2 mil. Sk, ak nezabezpečí klasifikáciu a označenie programov (§ 20 ods. 5) alebo neuplatní toto označenie v rámci ním vysielanej programovej služby.

Za porušenie povinnosti upravenej v § 20 ods. 5 môže byť uložená pokuta v rozpätí od 20 000 do 2 mil. Sk. Odporkyňa uložila navrhovateľke pokutu vo výške 100 000 Sk. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia dospel súd k záveru, že

námietky navrhovateľky uvedené v jej opravnom prostriedku sú dôvodné. Rozhodnutie odporkyne postráda odôvodnenie uloženej výšky sankcie. Nie sú uvedené bližšie žiadne skutočnosti, ktorými by odporkyňa zdôvodnila, prečo pokutu navrhovateľke uložila práve vo výške 100 000 Sk. Vo vzťahu k výške pokuty je v odôvodnení rozhodnutia na strane 6 len uvedené, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie pokuty, nakoľko navrhovateľka bola na porušenie ustanovenia § 20 ods. 5 zákona o vysielaní a retransmisii sankcionovaná naposledy rozhodnutím č. RP/287/2006, teda, že ide o opakované porušenie uvedenej povinnosti.

Vzhľadom na túto skutočnosť dospel súd k záveru, že rozhodnutie odporkyne je pre nedostatok dôvodov týkajúcich sa zdôvodnenia výšky uloženej pokuty nepreskúmateľné.

Námietky navrhovateľky týkajúce sa porušenia jej procestných práv v správnom konaní, považuje najvyšší súd za nedôvodné. Navrhovateľka bola písomne 24.novembra 2005 oboznámená o začatí správneho konania a toto oznámenie si vyzdvihla 25.novembra 2005. Správne konanie bolo začaté vo veci možného porušenia § 20 ods. 5 zákona o vysielaní a retransmisii, pričom navrhovateľke bolo oznámené, že tohto porušenia sa mala dopustiť v súvislosti s vysielaním programu Big Brother – Súboj 1.novembra 2005 o 19.45 hod.. Navrhovateľka bola vyzvaná, aby sa k predmetu správneho konania vyjadrila, v stanovenej lehote zaslala svoje stanovisko a v súlade s § 32 ods. 2 a 3 Správneho poriadku v nadväznosti na § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 Správneho poriadku navrhla dôkazy v stanovenej lehote. Bola zároveň upozornená, ak toto svoje právo nevyužije, môže Rada rozhodnúť v predmetnej veci aj bez jej stanoviska.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku zrušil napadnuté rozhodnutie odporkyne zo 4.apríla 2006 č. RP/296/2006 a vec jej vrátil na ďalšie konanie, nakoľko dospel k záveru, že preskúmavané rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov týkajúcich sa zdôvodnenia výšky uloženej pokuty.

Úspešnej navrhovateľke priznal súd právo na náhradu konania v sume 5529,50 Sk (za 3 úkony podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. po 1371 Sk a 3x paušálna náhrada po 178 Sk + 19% DPH – 882,50 Sk). Odporkyňa je povinná zaplatiť náhradu trov konania na účet právnej zástupkyne navrhovateľky vedený v HVB Slovakia, a.s., č.účtu: 1330450009/8080 v lehote do 10 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8.februára 2007

JUDr. Tatiana Aschenbrennerová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

